USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Mgr V. Z.,** Ph.D., zast. advokátem Mgr. Davidem Zahumenským, se sídlem AK třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, zast.. JUDr. Jiřím Kindlem, M.Jur., Ph.D., advokátem se sídlem Křižovnické náměstí 193/2, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v účincích mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 10. 3. 2020, č. j. MZDR 10676/2020 – 1/MIN/KAN a mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 15. 4. 2020, č. j. MZDR 16184/2020 – 1/MIN/KAN, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 35/2020,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále „navrhovatelka“) se návrhem ze dne 17. 3. 2020 u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) domáhala zrušení čtyř aktů, které považovala za opatření obecné povahy (usnesení vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020 o vyhlášení nouzového stavu, usnesení vlády č. 211 ze dne 14. 3. 2020 o přijetí krizového opatření - zákaz maloobchodního prodeje, usnesení vlády č. 215 ze dne 15. 3. 2020 o přijetí krizového opatření – zákaz volného pohybu osob a mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 10. 3. 2020, č. j. MZDR 10676/2020 – 1/MIN/KAN, které zakazovalo osobní) část žáků na vzdělání.

[2] Po několika návrhových změnách, které navrhovatelka učinila, městský soud vede řízení o v záhlaví označených opatřeních žalovaného.

[3] Městský soud rozsudkem ze dne 7. 5. 2020, č. j. 10 A 35/2020 – 264, žalobu zamítl. Dospěl mimo jiné k závěru o možném překvalifikování návrhu na zrušení opatření žalovaného na zásahovou žalobu; zásah ve vztahu k navrhovatelce však neshledal důvodný.

[4] Rozsudek Městského soudu byl následně zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020, č. j. 8 As 34/2020 – 100, a věc byl vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud shledal umožnění změny návrhového typu v rozporu se zákonem; současně však též dovodil, že zásah správního orgánu by bylo lze přičítat nikoli ministerstvu, ale přímo základní škole. Proti tomuto závěru se vymezil devátý senát NSS, který usnesením ze dne 19. 2. 2021, č. j. 9 as 264/2020 – 29, předložil dle § 17 s. ř. s. otázku pasivní legitimace k rozhodnutí rozšířenému senátu.

[5] V návaznosti na výše uvedené městský soud podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. řízení o žalobě usnesením ze dne 4. 3. 2021, č. j. 10 A 35/2020 – 392, přerušil do doby rozhodnutí rozšířeného senátu.

[6] Dne 5. 3. 2021 podala navrhovatelka u městského soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č.6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V souladu s§ 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích městský soud předložil návrh Nejvyššímu správnímu soudu, spolu s vyjádřením předsedkyně rozhodujícího senátu JUDr. Ing. Viery Horčicové. V něm předsedkyně senátu odkázala na důvody, které podrobně uvedla v usnesení ze dne 4. 3. 2021.

[7] Návrh na určení lhůty navrhovatelka odůvodnila nepřiměřenou délkou řízení; uvedla, že městský soud již o věci jednou rozhodoval, přičemž toto rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem pro nezákonnost a městský soud byl zavázán k tomu, aby určitým způsobem postupoval, tedy aby věc znovu projednal a rozhodl. Místo toho však po určitém období nečinnosti městský soud řízení přerušil. Dle navrhovatelky je přerušení řízení v podstatě opřeno o nesouhlas s právním názorem NSS, jenž má být respektován; přerušení řízení je proto nezákonné. Navrhovatelka se proto domáhá, aby Nevyšší správní soud přikázal městskému soudu ve stanovené lhůtě nařídit ústní jednání a rozhodnout.

[8] Návrh není důvodný.

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[10] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu městského soudu dospěl k závěru, že se městský soud nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby mohl ve věci rozhodnout. Městský soud nepostupoval v řízení nikterak v rozporu s požadavky spravedlivého procesu, ba naopak postupoval zcela v souladu s nimi.

[11] Městský soud v usnesení o přerušení řízení navrhovatelce podrobně a zcela jasně vysvětlil, proč bylo třeba řízení ve věci přerušit a vyčkat rozhodnutí rozšířeného senátu,

neboť vyvstal problém možné rozporné judikatury, kterou je třeba postupem dle § 17 s. ř. s. sjednotit. Tím, že městský soud v usnesení o přerušení řízení podrobně popsal úvahy devátého senátu, které jej k předložení věci vedly, nikterak nenaznačoval, jak se mu snaží navrhovatelka podsouvat, že nesouhlasí se závazným názorem osmého senátu, který nehodlá respektovat. Městský soud navrhovatelce dostatečně zdůvodnil závaznost rozhodnutí rozšířeného senátu, jakož i možné prolomení závaznosti právního názoru vysloveného jiným tříčlenným senátem (viz bod 8 usnesení městského soudu ze dne 4. 3. 20201, č. j. 10 A 35/2020 – 392). Postup městského soudu byl zcela důvodný a nelze v něm spatřovat jakýkoli projev svévole či neodůvodněného oddalování rozhodnutí bezprostředně po vydání zrušujícího rozsudku NSS.

[12] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud se vytýkaných průtahů nedopustil, přičemž současně konstatuje, že dobu, po kterou se navrhovatelce nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není oprávněný, Nejvyšší správní soud jej proto zamítl (§174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu